

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania w sprawie R 946/2007-2; stwierdzenie nieważności spornej decyzji oddalającej wniosek o unieważnienie; oddalenie odwołania w sprawie R 1151/2007-2.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 ust. 3, art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, jak również ogólnych zasad prawa znaków towarowych, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że strona skarżąca zezwoliła na rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, będącego przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności, i w rezultacie Izba Odwoławcza nie zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd odbiorców w odniesieniu do rozpatrywanych znaków towarowych

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Deutsche Post przeciwko Komisji

(Sprawa T-570/08)

(2009/C 55/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: J. Sedemund i T. Lübbig, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 30 października 2008 r. dotyczącej nakazu udzielenia informacji w postępowaniu „Pomoc państwa C-36/07 — Pomoc państwa na rzecz Deutsche Post AG”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji Wspólnot Europejskich C(2008) 6468 z dnia 30 października 2008 r. wydaną w postępowaniu w sprawie pomocy państwa C 36/2007 (ex NN 25/2007), w której Komisja nakazała Niemcom, na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ dostarczenie wszelkich dokumentów, informacji i danych koniecznych do oszacowania przychodów i kosztów Deutsche Post w okresie od 1989 r. do 2007 r.

Strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W zarzutach od pierwszego do trzeciego strona skarżąca twierdzi, iż należy stwierdzić nieważność decyzji już ze względu na naruszenie istotnych wymogów formalnych i proceduralnych, ponieważ:

- nie zostały spełnione wymogi w zakresie skutecznego wyznaczania terminów ani też wymogi dotyczące „pona-glenia przewidującego właściwy dodatkowy termin” w rozumieniu art. 5 ust. 2 oraz art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999;
- nakaz udzielenia informacji zawiera poważny brak w uzasadnieniu, przez co narusza on art. 253 WE;
- Komisja naruszyła art. 287 WE i art. 10 WE, jako że nie zapewniła rządowi federalnemu i stronie skarżącej możliwości zajęcia stanowiska w kwestii ochrony tajemnicy handlowej skarżącej.

W swym czwartym zarzucie strona skarżąca podnosi, iż należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji także ze względu na naruszenie przepisów materialnych prawa wspólnotowego, ponieważ wykorzystanie żądanych danych na temat kosztów i przychodów w okresie od dnia 1 stycznia 1995 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. w odniesieniu do badania „wyrównania finansowego” było sprzeczne z ramami wspólnotowymi 2005 oraz z podziałem kompetencji między państwa członkowskie a Komisję, jak również stanowiło naruszenie art. 86 ust. 2 WE i art. 87 ust. 1 WE w związku z zasadami proporcjonalności i pewności prawa, a także zakazem dyskryminacji przewidzianym w prawie wspólnotowym, a wreszcie było ono oczywiście nieprzydatne dla oceny uregulowań dotyczących emerytur i odpowiedzialności z punktu widzenia prawa pomocy państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-571/08)

(2009/C 55/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich